

**[N. P. Andreasen.]**

vi glade ved, at vi netop har faaet indsat i Lovforslaget her en Bestemmelse, der hjemler dem Ret til at faa noget Korn, saa Reduktionen af deres Besætninger ikke skal blive saa stor, som den ellers vilde være blevet.

Med Hensyn til § 8 om den frie Handel maa jeg sige, at det er jo i og for sig ikke fri Handel, der er foreslaaet her. Fri Handel, lige meget til hvilke Priser, vilde vi bestemt have modsat os, men i § 8 er det jo fastsat, til hvor stor Pris, nemlig de 28 Kr., denne Handel skal foregaa. Det er en Overpris, det er rigtigt, og vi vilde godt have været med til at sætte den lidt lavere. Jeg maa sige, at naar man har en Afleveringspligt for det samlede Landbrug fra 10 000 Kr.s Grundværdi og opefter, saa er der alligevel noget, der støder min Retfærdighedssans, naar de  $\frac{3}{4}$  af disse Landbrug, det vil sige alle de almindelige Bøndergaarde, skal aflevere deres Foderkorn til 25 Kr., men netop den Fløj, som det ærede Medlem Hr. Grønning taler om her, for det tiloversblevne — det har flere af dem i rigt Maal — yderligere kan tage en god Ekstraskilling paa 3 Kr. eller mere hjem for det Korn, de ikke skal aflevere. Det støder min Retfærdighedssans, men det har ikke været muligt at faa denne Bestemmelse fjernet, og derfor har vi maattet tiltræde den, saadan som den er.

Jeg vil gerne sige, at naar jeg allerede under § 1 talte om Ligningen, saaledes som jeg gjorde, er det ogsaa, fordi jeg er bange for, at den højtærede Landbrugsminister faar en for lille Reserve at staa tilbage med. Selvfølgelig, hvis hele Landbruget staaar bag ved den Ordning, som der nu er Tale om ved denne Kornlov, maa vi vel kunne hjælpes ad med det, men de, der kender Forholdene i store Dele af Jylland, maa ogsaa indrømme, at der bliver Brug for en stor Reserve. Forbeholdsretten vil blive benyttet i Tusinder af Landbrugsejendomme, og den Reserve, Afleveringen skal danne, er jo den, som man saa kommer til at falde tilbage paa, og som skal indeholde Korn nok til at udligne det, som disse Landbrugsejendomme ikke kan aflevere. Det havde igen været klogere, om man havde kunnet enes om at gøre denne Reserve lidt større, saa man ikke havde udsat sig for at faa for lidt Korn til Raadighed her i Landet.

Jeg er ganske enig med den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, naar han i Slutningen af sin Tale understreger det vanskelige Forhold, der fremkommer med Hensyn til Brødpriserne. Vi har ogsaa været klar over

dette Forhold, og jeg er glad ved, at den højtærede Landbrugsminister i sin Forelæggelsestale berørte det. Jeg synes, det er et af de Punkter, som man netop under Behandlingen af denne Lov er nødsaget til at pege paa. Der er et Spørgsmaal, der skal løses, efter at denne Lov er gennemført, og det er Spørgsmaalet om Brødpriserne her i Landet.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilbyde en hurtig og velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

**Jens Thomsen:** Det foreliggende Forslag blev fremsat i Eftermiddags og sættes til første Behandling nu samme Dag. Jeg vil i den Anledning gerne spørge Landbrugsministeren, om han betragter Rigsdagen som et Ekspeditionskontor, som Kornloven af formelle Grunde skal passere, eller om det er hans Mening, at der skal foretages en virkelig saglig Behandling af dette betydningsfulde Forslag. Jeg kan ikke undlade at protestere mod den urimelige Arbejdsmaade, man byder Rigsdagens Medlemmer. Til daglig ødsler man Tiden væk med at holde Møde Dag ud og Dag ind om Smaating, men naar der kommer betydningsfulde Sager paa Dagsordenen, skal de jaskes igennem, uden at der gives rimelig Tid til Forhandling; det er endogsaa saadan, at saa skal Natten som Regel tages i Brug.

Kornpriserne skulde efter min Mening ligge noget højere, men det Spørgsmaal kan vi jo drøfte ved anden Behandling.

Den hollandske Vægt, der er fastsat i Lovforslaget, kan man ikke regne med at opnaa i Aar paa de lettere Jorder, og dette Forhold maa ogsaa tages i Betragtning ved Prisansættelsen.

Jeg anerkender det Princip, at Rugprisen sættes højest for at vise et rimeligt Hensyn til de lettere Jorder, men i Aar findes der mange tynde Hvedemarker, der ikke er saaet om trods Frostskaden, fordi det paa Grund af den strenge Vinter rimeligvis vil blive vanskeligt at faa tilstrækkelig Hvede til Befolkningens Forbrug. De tynde Hvedemarker vil give et mindre Foldudbytte, end Tilfældet vilde være, hvis de var blevet omsaaet, og det vilde derfor være rimeligt, om man for det kommende Høstaar satte Hvedepreisen op i samme Højde som Rugprisen.

I § 4, Stk. 2, staaer der: saafremt Varen er blandet med andre Kornsorter, nedsættes Prisen. Det er en Bestemmelse, der vil ramme dem haardt, som har værnet om deres Hvedemarker ved kun at omsaa de Pletter i Marken, hvor Hveden var frosset